

«Un autèntic terrorisme»

Entrevista amb Miquel Gil Corell

«**E**stic des de l'any 1965 en aquesta història». Aquesta història és —entre altres— la dels incendis forestals i l'autor de la frase,

V. P.

cilment i la vegetació és totalment inadequada al nostre medi. Això facilita els incendis, siga qui en siga l'autor.»

Una dada aquesta, ¿qui en són els autors, que no té

quatre centímetres de la fusta; l'arbre queda, així, útil per a fabricar pasta de paper. Però no només és això. S'ha vist moltes vegades com les empreses papereres van a replegar el pi

/ Jordi Vicent

També les inundacions depenen de la desertització del territori

Miquel Gil Corell, un especialista que coneix molt directament la realitat ecològica valenciana i que ha participat en tota mena d'encontres i publicacions sobre aquests temes.

EL TEMPS ha volgut conversar amb ell sobre les possibles causes del foc al nostres boscos: «Jo crec que és un conjunt molt llarg de causes, que coincideixen en les facilitats que dona el terreny. El pi és un arbre que crema massa fà-

una resposta fàcil. Les acusacions abracen un ventall extens, des de les empreses papereres fins a caçadors enutjats per l'excés de zones acotades, des de llauradors imprudents fins a joves marginats que generen una agressivitat antisocial que igual es manifesta trencant una paperera que incendiant un bosc.

«Un foc ràpid, com el d'aquests dies, és un foc que només crema tres o

cremat i s'emporten el tronc de l'arbre, deixant-ne les branques allí mateix.

Clar, això és un tonell de pólvora.»

S'ha repetit ja, massa vegades i tot, el problema de la inadequada vegetació dels nostres boscos. S'ha insistit davant les autoritats perquè es canvie la política de repoblació i, a pesar de tot, l'administració continua actuant igual. ¿Per què?

«Hi ha un argument pseudo-econòmic. La carasca, els arbres mediterranis, són d'un creixement lent, tarden cent o cent cinquanta anys a créixer i, per tant, no són aprofitables amb fins industrials.

Per això es planten pins, per evitar importar pasta de paper del Canadà o de Suècia. Però sembla que no s'adonen que un incendi, com aquests darrers, o una inundació, que també té a veure amb la desertització del territori, causen més pèrdues que anys d'exportació de paper. Jo no sé si no seria més rendible comprar pasta de paper a l'estranger i tenir boscos en condicions; segurament, sí.»

Tampoc la política de conscienciació ciutadana no és allò que hauria de ser. «Com deia José Corts Grau, sonen a «fox-trot». No són congruents ni serioses. La Generalitat hauria de pendre-s'ho molt més seriosament, tot això, i realitzar una veritable campanya de conscienciació ciutadana, d'educació. I hauria de veure que la crema de boscos és al País Valencià un delictes social dels més greus, un veritable terrorisme contra la nostra terra, de conseqüències gravíssimes, que ja estem vivint, i que no està tractant-se com cal».

«El pròxim dia de ponent fort, n'hi haurà més» ens diu, mentre confessa que ja se li ha cansat la veu de tant de repetir les mateixes coses. I una dada: els incendis provocats són molts més dels que la Generalitat diu; «L'administració, això, ho amaga per raons polítiques. Perquè si el conseller d'Agricultura reconegués que un quaranta o un cinquanta per cent dels incendis són intencionats, caldria preguntar-li què fa ell». I potser se n'hauria d'anar a casa.